

Komentár evanjelia na utorok 18. týždňa v Cezročnom období: očistiť ľudskú mentalitu

Komentár na utorok 18. týždňa v Cezročnom období. „Pane, ak si to ty, rozkáž, aby som prišiel k tebe po vode.“ Pane, daj nám väčšiu vieru, aby sme sa za búrkami nášho života mohli s dôverou obrátiť na tvoj mocný príhovor.

Evanjelium (Mt 14, 22-36)

Ježiš rozkázal učeníkom, aby nastúpili na loďku a išli pred ním na

druhý breh, kým on rozpustí zástupy. Keď rozpustil zástupy, vystúpil sám na vrch modliť sa. Zvečerilo sa a on tam bol sám. Lodka bola už mnoho stadií od zeme a zmietali ňou vlny, lebo vietor dul proti nim. Nad ránom sa, kráčajúc po mori, blížil k nim Ježiš. Keď ho učeníci videli kráčať po mori, vzrušení vraveli:

„Mátoha!“ A od strachu vykriekli.

Ale Ježiš sa im hneď prihovoriť:

„Vzchopte sa! To som ja, nebojte sa!“

Peter mu povedal:

„Pane, ak si to ty, rozkáž, aby som prišiel k tebe po vode.“

On povedal:

„Pod!“

Peter vystúpil z lodky, vykročil po vode a šiel k Ježišovi. Ale keď videl

silný vietor, naľakal sa. Začal sa topiť a vykrikol:

„Pane, zachráň ma!“

Ježiš hneď vystrel ruku, zachytil ho a povedal mu:

„Maloverný, prečo si pochyboval?“

A keď vstúpili do lodky, vietor utíchol. Tí, čo boli na lodke, klaňali sa mu a vraveli:

„Naozaj si Boží Syn!“

Preplavili sa na druhý breh a došli do kraja Genezaret. Len čo ho obyvatelia toho kraja spoznali, vyslali poslov do celého okolia. I prinášali k nemu všetkých chorých a prosili ho, aby sa smeli dotknúť aspoň obruby jeho odevu. A všetci, čo sa ho dotkli, ozdraveli.

Komentár

Ježiš robí zázraky, ale rýchlo sa uistí, že nebudú nesprávne pochopené. A tak hneď, ako urobí niečo prekvapujúce, posiela učeníkov do „bežného života“, k jazeru, kde sa odohráva obyčajný život mnohých z nich a kde je normálne, že musia zápasit' v príboji. Jazero tak symbolizuje náš bežný život. A Ježiš je v ňom, aj keď ho nevidíme. Neprišiel totiž na svet, aby nám všetko uľahčil, ale aby nám podal pomocnú ruku na našej ceste, aby sme s jeho pomocou mohli prekonať nepriateľstvo diabla a mali silu a nádej v našich ťažkostiach.

Prečo je pre nás niekedy ťažké rozpoznať Božiu prítomnosť v našom každodennom živote? Počujeme Petra, ako hovorí: „Pane, ak si to ty, rozkáž mi, aby som prišiel k tebe po vode“. V týchto slovách cítime dôveru v Ježiša a zároveň

neschopnosť plne ho rozpoznať. Len Pán nám môže povedať, do akej miery bola jeho dôvera ľudská a do akej miery Peter pochopil, čo sa chystá povedať: „Ty si Kristus, Syn živého Boha“ (Mt 16, 16). Peter sa chcel priblížiť k Ježišovi, ale nepoznáme všetky jeho pohnútky. Môžeme z nich čerpať, aby sme sa zamysleli nad svojimi vlastnými: ako počítame s Bohom v našom každodennom živote, s akými úmyslami sa k nemu približujeme alebo mu dovoľujeme vstúpiť do nášho života, aby pre nás urobil to, čo si vyžaduje námahu?

K životu nemožno pristupovať len s ľudskou mentalitou. Práve preto, že náš život je ako „závod“, ktorý nie je len ľudský, to znamená, že má za cieľ niečo, čo presahuje čisto ľudské schopnosti. V tomto živote môžeme kráčať s ľudskou istotou, keď čelíme projektom, ktoré závisia od našich vlastných síl. To však neplatí v

prípade nadprirodzených projektov. Pri pohľade z diaľky sa nám všetko ľudské javí ako krehké a malé, pretože aj keď si myslíme, že všetko ovládame, stále sa pred nami otvárajú nové výzvy, ktoré nás prekonávajú. Dnešné evanjelium nás vyzýva, aby sme príliš nedôverovali sami sebe, ale aby sme sa otvorili tomu, kto môže skutočne uzdraviť a naplniť ľudské srdce pravým pokojom a dôverou: „Dôveruj Pánovi celým svojím srdcom a nespoliehaj sa na svoj vlastný úsudok“ (Pr 3, 5).

Juan Luis Caballero // Piranka -
Getty Images Signature

---

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/gospel/martes-to-18/> (25.03.2025)